

הינו שכתבו (ישעה ס) יעשה למחפה לו. כמו שhabituation משלימה עשויה בעולם הזה, אף כה קדוש ברוך הוא משלים לה עשויה אחרת בעולם הבא, שכתוב עין לא ואתה אליהם זולתק יעשה למחפה לו. וכןן כתוב יעשה לה. עד פאן. אותו הזקן השפט והחפלו הפללה, ובכה במקדם.

ואמר, אם אחרת יקח לו וגוי, מה זה אם אחרת? וכי נשמה אחרת עתיד הקדוש ברוך הוא להшиб לצדיקים בעולם הזה, ולא נשמה זו שהשלימה בעולם הזה את רצון רboneה? אם כן, אז אין הבטחה לצדיקים כלל. מה זה אם אחרת יקח לו?

פחה אוטו זkan ואמר, (קהלת יט) וישוב העפר על הארץ כשהיה וחרות פשוב אל האלים אשר נתנה. פסוק זה פרשווה החברים בחרפן בית המקדש. (שם שנינו) וישוב העפר על הארץ כשהיה. כאן הוא מה שכתוב והפנعني אז בארץ. כשהיה ודאי. וחרות פשוב אל האלים אשר נתנה, מה זה וחרות פשוב? זו שכינה, שהיא רוח הקדש. בשראמה שכינה באום עשרה מסעות שנסעה, ולא רצוי בני ישראל לשוב בתשובה שלמה לפני הקדוש ברוך הוא, ושולט הפטרא אחרת על הארץ הקדושה, ופרשיה החברים.

בא וראה, רוח של איש צדיק מתעתר ברכמות בנן עדן שלמטה, ובכל השבות והמודדים וראשי חדים מתחתרות רוחות ומתחפשות, וועלות למעלה. כמו שעשו הקדוש ברוך הוא באורה נשמה עלזונה קדושה למעלה, כך גם עשו ברוח זאת למטה בגין עדן

הינו דכתיב (ישעה ס) יעשה למחפה לו, כמה דהאי ברא, אשלימת עשויה בהאי עולם. אוף hei קדשא בריך הוא אשליים לה עשויה אחרת בעולם דatty, דכתיב, עין לא ראתה אלדים זולתק יעשה למחפה לו. וזה בא כתיב (דב צ"ז נ"ב) יעשה לה. עד פאן. והוא סבא אשפתח, וצלי צלotta. בכה במלך דין.

נאמר (שםoth כא) אם אחרת יקח לו וגוי, מי אם אחרת, וכי נשמתא אחרת זמין קדשא בריך הוא לאתבא לצדיקיא בהאי עולם, ולאו האי נשמתא דאשלימת בהאי עולם רעיטה דמארה, אי hei לית אבטחתא לצדיקיא כלל. מי אם אחרת יקח לו.

בזה הוא סבא ואמר, (קהלת יט) ויישוב העפר על הארץ כשהיה וחרות תשוב אל האלים אשר נתנה. הא קרא אוקמונה חבריא, בחרבן כי מקדשא. (ותפע תנין) ויישוב העפר על הארץ כשהיה. הכאஇeo מי דכתיב, (בראשית יט) והקנعني איז הארץ, כשהיה וdae. וחרות תשוב אל האלים אשר נתנה, מי וחרות תשוב. דא שכינתא, דאי רוח קדישא. כド charmat shekinah, באינון עשר מסעות דקא נטלא, ולא בעון ישראל לאתבא בתיבותא קמי קדשא בריך הוא, ושלטא סטרא אחרת על ארעה קדישא, ואוקמונה חבריא.

הא חזי, רוח דבר נesh זקה, אתעטר בדזונא בגין עדן דlatent, ובכל שכתי ומוציא ורישי ירחי, מתעטרן רוח, ומתפשטן, וסלקין לעילא. בפה דעתך קדשא בריך הוא, בהיא נשמתא עלאה קדישא לעילא, hei נמי עbid בהאי רוחא, למתפא בגין עדן למתפא, דקא סלקת קמיה.